

Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България

УКАЗ № 80

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България, приет от 44-то Народно събрание на 26 февруари 2021 г.

Издаден в София на 5 март 2021 г.

Президент на Републиката: **Румен Радев**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Десислава Ахладова**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г. и бр. 17, 28, 44, 60, 89 и 98 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 9ж, ал. 1 се създава ново изречение второ: „Заявлението за виза може да бъде подадено и по електронен път чрез електронно попълнено заявление по образец, подписано с квалифициран електронен подпис.“, а досегашното изречение второ става изречение трето.

§ 2. В чл. 10, ал. 1 се правят следните допълнения:

1. В т. 6 накрая се поставя запетая и се добавя „освен ако не е реабилитиран“.

2. Създава се т. 26:

„26. е осъждан в държавата, чийто гражданин е, или в държавата на обичайното му пребиваване за умишлено престъпление от общ характер и съгласно българското законодателство за същия вид престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода минимум една година, освен ако не е реабилитиран.“

§ 3. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „180 дни“ се заменят с „всеки 180-дневен период“.

2. Създават се нова ал. 5 и ал. 6 и 7:

„(5) Визата за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена за многократно влизане и със срок на валидност до 5 години, когато чужденецът:

1. притежава валиден пътен документ, който му дава право да влезе на територията на Република България, издаден е в рамките на последните 10 години и е със срок на валидност най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на Република България, освен при извънредни обстоятелства или хуманитарни причини;

2. е обосновал целта и условията на планирания престой и това, че разполага с достатъчно средства за издръжка както за срока на планирания престой на територията на Република България, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна, в която е гарантирано неговото приемане, или че е в състояние законно да придобие тези средства.

(6) Краткосрочните многократни визи може да бъдат издадени за следните срокове на валидност, освен ако валидността на визата не превишава валидността на документа за пътуване:

1. до една година, при условие че чужденецът е получил и по законен начин е използвал три визи в рамките на последните две години;

2. до две години, при условие че през последните две години чужденецът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност до една година;

3. до 5 години, при условие че през последните три години чужденецът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност до две години; визите за летищен транзит не се вземат предвид при издаването на визи за многократно влизане.

(7) Многократната виза със срок на валидност до 5 години може да бъде издадена и на чужденци, които обосновават намерението си за редовно пътуване, при условие че докажат своята добросъвестност и надеждност и правомерното използване на предишни визи, своето икономическо положение в държавата на произход и действителното си намерение да напуснат територията на Република България преди изтичането на визата, за която кандидатстват.“

3. Досегашната ал. 5 става ал. 8.

§ 4. В чл. 21д се създават т. 5, 6 и 7:

„5. притежава валиден документ за самоличност или е притежавал документ за самоличност, който е могъл да бъде подновен, но не е подновяван;

6. има наложени принудителни административни мерки по чл. 41, т. 2, 3 и 5, чл. 42 или чл. 42з;

7. когато е налице едно от основанията по чл. 10.“

§ 5. В чл. 21з, ал. 2 думите „освен ако не е възможно определянето на липса на гражданство, без да се налага справка с органи в страната на произход или на обичайното местопребиваване“ и запетаята пред тях се заличават.

§ 6. В чл. 22, ал. 4 след думите „Национална сигурност“ се поставя запетая и се добавя „което има задължителен характер за дирекция „Миграция“ и за отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи“.

§ 7. В чл. 23 се създава ал. 7:

„(7) Директорите на дирекция „Миграция“, на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго.“

§ 8. В чл. 24, ал. 1, т. 1 думите „по трудово правоотношение“ се заменят с „като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България“.

§ 9. В чл. 24б се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 3 – 14 се изменят така:

„(3) Заявление за получаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи по образец съгласно правилника за прилагане на закона и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, визата по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по Закона за здравното осигуряване;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявлението;

6. договор, сключен с научноизследователската организация в Република България.

(4) Преди издаване на разрешението по ал. 1 дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи извършват проверка относно вписването на научноизследователската организация в регистъра по чл. 7б, ал. 1, т. 1 от Закона за насърчване на научните изследвания.

(5) Разрешението по ал. 1 се издава в срок до 30 дни от подаване на заявлението, за което заявителят се уведомява писмено.

(6) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и членовете на семейството на научен работник по ал. 1 на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на разрешението за пребиваване на научния работник, ако отговарят на условията по чл. 24, ал. 2.

(7) Чужденец, който е приет като научен работник в друга държава – членка на Европейския съюз, може да извършва част от своите научни изследвания в Република България за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни на основание на договор, сключен с научноизследователска организация в първата държава членка.

(8) В случаите по ал. 7 приемащата научноизследователска организация в първата държава членка уведомява компетентните органи на първата държава членка и на Република България за планираното провеждане на част от научното изследване на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка.

(9) В случаите по ал. 7 компетентните органи на първата държава членка уведомяват Република България за планирания престой и представят следните документи:

1. валидно разрешение за пребиваване;

2. редовен паспорт или заместващ го документ;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. задължителна медицинска застраховка;

5. свидетелство за съдимост.

(10) Планираният престой по ал. 7 може да се осъществи след изтичането на срока за възражение от страна на дирекция „Миграция“ пред първата държава членка, който не може да бъде по-дълъг от 30 дни от получаване на комплектуваното уведомление.

(11) За членовете на семейството на чужденец, приет като научен работник в Република България по ал. 7, които желаят да го придружават на територията на Република България, се предоставят документите по ал. 9, както и удостоверение за брак или удостоверение за раждане, заедно с уведомлението по ал. 8.

(12) Разрешение по ал. 1 може да получи и чужденец, който притежава валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка, и който възнамерява да проведе част от научното си изследване в научноизследователска организация на територията на Република България за срок, по-дълъг от 180 дни, но не повече от две години. За решението си Република България уведомява първата държава членка.

(13) В случаите по ал. 12 чужденецът прилага документите по ал. 3, с изключение на визата по чл. 15, ал. 1.

(14) Отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи уведомяват незабавно дирекция „Миграция“ и чужденеца за предоставеното разрешение за продължително пребиваване по ал. 12. Дирекция „Миграция“ уведомява чужденеца и първата държава членка в 30-дневен срок от датата на подаване на заявлението за получаване на разрешение за продължително пребиваване по ал. 12.“

2. Създават се ал. 15 – 19:

(15) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и членовете на семейството на научен работник по ал. 12, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка – за срока до изтичане на разрешението за пребиваване на научния работник на територията на Република България. За получаване на разрешението чужденецът подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец съгласно правилника за прилагане на закона, към което прилага документите по ал. 3, т. 1 – 5, както и удостоверение за брак или удостоверение за раждане.

(16) Не се допуска едновременното уведомяване по ал. 8 и подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 12. Заявлението по ал. 12 може да се подаде, когато краткосрочната мобилност е започнала, не по-късно от 30 дни преди изтичането на срока ѝ.

(17) Когато научният работник или членовете на неговото семейство не отговарят или са престанали да отговарят на условията за издаване на разрешение за пребиваване по ал. 1, 6, 12 или 15, дирекция „Миграция“ уведомява първата държава членка, разрешила пребиваването, с цел тяхното обратно приемане на нейна територия без забавяне и формалности. Това се отнася и за случаите, когато изтече срокът на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка, или то бъде отнето по време на пребиваването в Република България.

(18) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца може да получи и чужденец, получил разрешение за продължително пребиваване по ал. 1 или 12, който в срок до 7 работни дни след приключване на научноизследователски проект е подал заявление в Агенцията по заетостта за регистрация като търсещо работа лице съгласно Закона за насърчване на заетостта, за което дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи следи служебно. Заявлението за получаване на разрешение за продължително пребиваване е по образец съгласно правилника за прилагане на закона и се подава най-малко 30 дни преди изтичане на разрешението срок на пребиваване.

(19) След издаване на разрешение за продължително пребиваване по ал. 1, 6, 12 и 15 се издават документи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1030/2002“. В случаите по ал. 1 в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник“. В случаите по ал. 12 разрешенията се издават със срок на валидност до две години, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник – мобилност“.

§ 10. Член 24в се изменя така:

„Чл. 24в. (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България.

(2) Заявление за получаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи по образец съгласно правилника за прилагане на закона и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, визата по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по Закона за здравното осигуряване, освен когато при записване във висше училище чужденецът се ползва от здравно осигуряване;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявлението;

6. удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година;

7. доказателство за платена такса за записване във висшето училище, което се представя след влизане на лицето на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1.

(3) Разрешение по ал. 1, без да притежават виза по чл. 15, ал. 1, могат да получат чужденците от български произход, които са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България и представят документ за български произход. Към заявлението освен документите по ал. 2 чужденецът прилага и удостоверение за раждане или удостоверение за български произход, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина, когато е невъзможно представянето на удостоверение за раждане. Удостоверението за български произход се прилага, когато е невъзможно дирекция „Миграция“ или отдел/сектори/групи „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи да приложат служебна справка от информационна система на Държавната агенция за българите в чужбина относно българския произход на чужденеца.

(4) Разрешение за продължително пребиваване за срока на обучението, но за не повече от две години, могат да получат чужденците-студенти, които ще провеждат част от обучението си на територията на Република България, притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава – членка на Европейския съюз, и са обхванати от програма на Съюза или многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или от споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, и имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от обучението си във висше училище от една или няколко втори държави членки.

(5) Чужденецът-студент подава заявление за получаване на разрешение по ал. 4 по електронен път на адреса на дирекция „Миграция“ или на националната точка за контакт по въпросите на мобилността, след като е бил приет в първата държава членка и веднага след като е узнал за планираната мобилност към Република България. Заявлението е по образец съгласно правилника за прилагане на закона и към него чужденецът прилага следните документи, придружени от превод на български език:

1. документ, удостоверяващ, че чужденецът провежда част от обучението си в Република България в рамките на програма на Съюза или многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или на споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, освен когато в рамките на своя курс на обучение чужденецът-студент е задължен да провежда част от занятията във висше училище, намиращо се на територията на друга държава членка;

2. документ, удостоверяващ, че чужденецът е приет като студент във висше училище в Република България, както и планираната продължителност и датите на мобилността;

3. валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава – членка на Европейския съюз, в която чужденецът е приет като студент за целия период на мобилността;

4. доказателство за платена такса за обучение в съответното висше училище, когато такава се изисква;

5. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

6. доказателства за осигурено жилище;

7. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по Закона за здравното осигуряване, освен когато при записване във висшето училище чужденецът се ползва от здравно осигуряване;

8. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

9. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявлението.

(6) Заявлението по ал. 5 се разглежда в срок от 30 дни след неговото получаване. Дирекция „Миграция“ може да поиска от компетентните органи на първата държава членка необходимите сведения относно престоя на чужденеца на нейната територия. Когато не е изпълнено едно от условията по ал. 5 или не е представен един от изискуемите документи, дирекция „Миграция“ може да направи в 30-дневния срок възражение срещу мобилността на студента към територията на Република България. Възражението е в писмена форма и се изпраща незабавно до студента и до компетентните органи на първата държава членка. В последния случай студентът не се допуска на територията на Република България.

(7) В срок до 14 дни след влизането си на територията на Република България чужденецът по ал. 5 трябва да се яви в дирекция „Миграция“ и да представи документ за платена държавна такса за издаване на разрешение за продължително пребиваване и копие на редовен паспорт или заместващ го документ.

(8) Разрешение по ал. 1 с цел провеждане на част от обучението си във висше училище на територията на Република България може да получи чужденец, който притежава виза по чл. 15, ал. 1 и не е обхванат от програма или от споразумение по ал. 4, след подаване на заявление по реда на ал. 2.

(9) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са ученици, приети за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за ученически обмен.

(10) Заявление за получаване на разрешение по ал. 9 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи. Заявлението е по образец съгласно правилника за прилагане на закона и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. удостоверение за прием на територията на страната за обучение в средната степен на образование;

3. доказателства за участие в програма за ученически обмен;

4. документи, издадени от организацията за ученически обмен, гарантиращи покриване на разходите му за издръжка, обучение, здраве и завръщане;

5. документи, удостоверяващи приема на ученика за целия срок на пребиваването му от семейство, отговарящо на определените условия и подбрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен, в която участва, или в специален комплекс за настаняване в рамките на учебното заведение;

6. нотариално заверена декларация за съгласие на родителите или настойниците, или попечителите.

(11) Разрешение за продължително пребиваване за срока на стажа, но за не повече от една година могат да получат чужденците, които са стажанти по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и притежават виза по чл. 15, ал. 1.

(12) Заявление за получаване на разрешение по ал. 11 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи. Заявлението е по образец съгласно правилника за прилагане на закона и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по Закона за здравното осигуряване, освен когато при записване във висше училище чужденецът се ползва от здравно осигуряване;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявлението;

6. копие от трудов договор, който съдържа данни за продължителността на стажа, място и условия на провеждане на стажа;

7. удостоверение за програма за стаж;

8. удостоверение, че е преминал или ще премина езиково обучение за придобиване на необходимите знания за целите на стажа;

9. документ, удостоверяващ получена степен на висше образование в рамките на двете години, предхождащи датата на подаване на заявлението, или че е записал образователен курс, водещ до придобиване на степен за висше образование.

(13) След приключване на обучението си като студент в редовна форма на обучение във висше училище в Република България чужденец, получил разрешение за продължително пребиваване в Република България, може да получи разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца след подаване на заявление по образец съгласно правилника за прилагане на закона най-малко 30 дни преди изтичане на разрешението за пребиваване, към което прилага документите по ал. 2, т. 1 – 3 и документ от висшето училище за приключване на обучението си. Дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи проверява служебно дали чужденецът в срок до 7 работни дни след приключване на обучението си във висшето училище е подал заявление в Агенцията по заетостта за регистрация като търсещо работа лице съгласно Закона за насърчаване на заетостта. Разрешението се издава в срок до 30 дни от подаване на заявлението.

(14) В случаите по ал. 1, 3, 4, 8, 9 и 11 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденеца обхваща най-малко искания срок на пребиваване.

(15) Министерството на образованието и науката предоставя по служебен път на дирекция „Миграция“ удостоверение за приемане на чужденец за обучение в Република България.

(16) Заявленията, с изключение на тези по ал. 5 и 13, се подават не по-късно от 14 дни преди изтичането на разрешението за пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявленията, с изключение на тези по ал. 5 и 13, се разглеждат и решават в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(17) Дирекция „Миграция“ и отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласува всяко заявление с Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до 7 дни от постъпването му изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

(18) След издаване на разрешение за продължително пребиваване по ал. 1, 3, 4, 8, 9, 11 и 13 се издават документи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002. В разрешението по ал. 1, 3, 4 и 8 в полето „тип разрешение“ се отбелязва „студент“, в разрешението по ал. 9 в полето „тип разрешение“ се отбелязва „ученик“, а в разрешението по ал. 11 в полето „тип разрешение“ се отбелязва „стажант“.

(19) За решенията, взети въз основа на заявленията за пребиваване по реда на този член, чужденците се уведомяват писмено по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 11. Член 24и се изменя така:

„Чл. 24и. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора.

(3) Не се изисква чужденецът с разрешено право на пребиваване в страната при първоначално кандидатстване за разрешение по ал. 1 да е извън територията на Република България. Не се изисква чужденецът да е извън територията на Република България и при последващо кандидатстване за разрешение по ал. 1.

(4) Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, срокът за подаване на заявлението е до два месеца преди изтичане на пребиваването му. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(5) Заявлението се подава по образец съгласно правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към което се прилагат:

1. копия на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца;
2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1;
3. доказателства за осигурено жилище;
4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят:
 - а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник;
 - б) представя копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет;
 - в) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 – 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания;
5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1;

6. справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване;

7. справка-декларация, подписана от работодателя за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци:

- а) български граждани, граждани на държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, и членовете на техните семейства;
- б) чужденци с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членовете на техните семейства;
- в) чужденци, за които е предвидена заетост съгласно международен договор, по който Република България е страна;
- г) чужденци, които са членове на семейство на български граждани;
- д) чужденци, които са членове на семейство на гражданин на държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение;

8. декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и че те не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1;

9. заверено от работодателя копие на сключен срочен трудов договор за длъжност с код по Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника – чужденец, и копия от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

10. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България по чл. 3 от Закона за признаване на професионални квалификации;

11. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато чужденецът не е осигурен по Закона за здравното осигуряване – в случаите, когато му е разрешено продължително пребиваване;

12. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност.

(6) Професионалните умения и опит на чужденеца се удостоверяват с документ за трудов стаж, издаден от компетентен орган на съответната държава, в който са посочени работодателят, трудовият и професионалният стаж за заеманата длъжност. Изискването за представяне на документи по ал. 5, т. 5 и 7 не се прилага за:

1. чужденци, чиято заетост произтича от изпълнението на международни договори, по които Република България е страна;

2. гост-преподаватели, лектори и учители в български висши и средни училища с решение съответно на академичните съвети на висшите училища и на регионалните управления на образованието;

3. артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права с доказана професионална компетентност – след потвърден от Министерството на културата интерес от наемането им;

4. спортисти и треньори в спортни клубове при потвърден от българските национални спортни федерации и съюзи интерес от наемането им поради техните особени лични качества и висока степен на професионални знания и умения.

(7) Когато за упражняването на професията и дейността се изисква призната от български орган правоспособност, издадено разрешение или лиценз, към заявлението по ал. 4 се прилага:

1. документ, издаден на основание чл. 213, ал. 4, т. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование – за преподавателите в училища;

2. лиценз, издаден за изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или оправомощен от него заместник изпълнителен директор – за хазартна дейност;

3. удостоверение от съответната спортна федерация и национална спортна организация, че чужденецът има статут на професионален състезател съгласно изискванията на международната федерация по съответния вид спорт, притежава особени лични качества и висока степен на професионални умения и са налице основанията да бъде картотекиран в съответната спортна федерация или спортен клуб – за спортисти и треньори;

4. копие от спортната лицензия, издадена от министъра на младежта и спорта, или удостоверение от съответната лицензирана спортна федерация или национална спортна организация – за спортисти и треньори;

5. документ, издаден от Министерството на културата, за наличие на интерес от наемането на чужденци – за артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права.

(8) Когато заявлението по ал. 4 е подадено в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, то заедно с приложените към него документи се изпраща незабавно по електронен път на дирекция „Миграция“ и на териториалните дирекции на Държавна агенция „Национална сигурност“. Не по-късно от три дни след неговото подаване заявлението с документите се изпращат и в оригинал. В срока по изречение второ отдел/сектор/група „Миграция“ извършва проверка, когато са налице основателни съмнения, че чужденецът няма да живее на декларирания от него адрес, като протоколът от проверката се изпраща заедно със заявлението.

(9) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 – 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите.

(10) Когато в срока по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1.

(11) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване. Заявленията и приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до 14 дни изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15 – в срок до 10 дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1.

(12) В срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция „Миграция“ и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

(13) Когато в 7-дневен срок допълнителните документи не бъдат предоставени или нередовностите не бъдат отстранени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1 и уведомява Агенцията по заетостта.

(14) Когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на работодателя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал. 11 и 12, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на достъп до пазара на труда. Съобщението се изпраща и до дирекция „Консулски отношения“ при Министерството на външните работи.

(15) Работодателят уведомява чужденеца за съобщението по ал. 14, като в срок до 20 дни от изпращане на съобщението по ал. 14 до работодателя чужденецът трябва да предприеме действия по подаване на заявление за издаване на виза по чл. 15, ал. 1. В случаите на отказ за издаване на виза по чл. 15, ал. 1 дирекция „Консулски отношения“ при Министерството на външните работи уведомява дирекция „Миграция“ и Държавна агенция „Национална сигурност“.

(16) В 14-дневен срок от влизането на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 чужденецът се явява лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и прилага към заявлението по ал. 4 копие на страницата от паспорта си с положената виза и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по Закона за здравното осигуряване. Когато в срока по изречение първо документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1.

(17) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в срок до три дни от представянето на документите по ал. 16. След издаване на разрешението се издава документ съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „единно разрешение за пребиваване и работа“.

(18) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ не може да бъде по-дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или упълномощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4, което е основание за прекратяване на производството.

(19) Работодателят уведомява дирекция „Миграция“ за всяка промяна, която засяга критериите за приемане, настъпила в хода на процедурата за кандидатстване и за прекратяване на трудовото правоотношение с чужденеца в тридневен срок от датата на промяната или прекратяването на заетостта.

(20) За решенията, взети въз основа на заявлението, заявителят се уведомява по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

§ 12. Член 24к се изменя така:

„Чл. 24к. (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1.

(2) При кандидатстване за разрешението по ал. 1 чужденецът трябва да пребивава извън територията на Република България.

(3) Разрешението по ал. 1 се издава за срока на трудовия договор, но не по-малко от 90 дни и не повече от 9 месеца в рамките на всеки период от 12 месеца. Разрешението може да бъде удължено еднократно в рамките на периода от 9 месеца при продължаване на трудовия договор при същия работодател или при смяна на работодателя.

(4) Когато разрешението по ал. 1 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, чужденецът има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1 и не е изтекъл максималният срок по ал. 3.